

PARASHAT SJELACH LECHA

Messiaanse Gemeente Beit-Nitzachon

Parashat Sjelach lecha

Pnee Ha-Tora - Parels van de Tora

Parashat Shevooa – wekelijkse Schriftlezing

Tora: Bemidbar/Numeri: 13:1-15:41

Haftra: Jehosjoea/Jozua 2:1-24

Brit Ha-Chadasha: Mattai/Mattheüs 25:14-30, Lucas 19:11:27

Bemidbar 13:1-3 is de hoofdgedachte!

Sjelach lecha (zend voor jezelf): “En Hasjem sprak tot Mosjé, zeggende: **Se'lach lecha** (Zend voor uzelf) **anasjiem** (mensen), dat ze kunnen bespieden **Eretz Kna'an** (het land Kanaän), die ik geef aan de Bnee Jisra'eel: elke stam van hun vadersen zal jij een man, een ieder een **nasi** (leider) onder hen te sturen.”
Vertaalt uit de Orthodox Jewish Bible (OJB)

De sod in het verhaal?

Sjelach lecha is de 37e parsja van de Tora, de vierde van het vierde Tora-boek, Bamidbar. Parsja Sjelach lecha bestaat uit 10 parsjot, afdelingen waarvan 7 open en 3 gesloten zijn, telt 119 pesoekiem, verzen, 1540 woorden, 5820 letters en is hiermee de 27 na langste parsja.

Korte samenvatting

Mosjé stuurt twaalf mannen, één van iedere stam, om Kena'an te verkennen. Ze keren na veertig dagen terug en vertellen dat het land inderdaad overvloedig van melk en honing. De vruchten zijn groot en als bewijs tonen ze een druiventros die aan een draagstok door twee man gedragen moet worden. Maar de mensen in dat land zijn groot en de steden versterkt. Tien van de twaalf verkenners raden aan om niet op te trekken omdat het volk daar te sterk is en ze vrezen dat vrouw en kinderen krijgsbuit zullen worden. Alleen Kalev en Jehosjoe'a pleiten ervoor wel op te trekken omdat G'd met hen is. Het volk jammert dat het terug wil naar Egypte.

Hasjem wil het volk vernietigen, maar Mosjé weet dat door gebed te voorkómen. Voor elke dag van verkennen moet het volk echter een jaar in de woestijn blijven en zij die Hasjem geminacht hebben, zullen het land niet zien maar in de woestijn sterven, met uitzondering van Jehosjoe'a en Kalev. Sommigen van het volk, met spijt over hun houding, trekken toch op maar worden smadelijk teruggeslagen.

G'd geeft Mosjé instructies over uiteenlopende offers en gewijde gaven die gebracht zullen worden als het volk in het land gevestigd is. Een man die hout sprokkelde op Sjabbat moest ter dood gebracht worden. De mitsva van tsietsiet (schouwdraden) volgt.

De fout van de verspieders: schijn en wezen

De verspieders zagen alleen de negatieve kanten van het land Israël. Ze zagen reuzen en werden bang. Ze schouwden niet door de oppervlakte van het wezen van de dingen heen. Om dit goed te begrijpen, moeten we terug naar dit moment.

Wonderlijk, hoe groot de kracht van een tsaddiek is!

Lasjon hara van Mirjam en de verspieders

“De steden zijn ontzettend stevig versterkt” (13:28). In de Midrasj Tanchoema (Sjelach 8) wordt de volgende vraag gesteld: “Waarom volgt de afdeling over de meragliem, de verspieders direct na de afdeling over de melaatsheid van Mirjam?

Volgens uw eigen inzicht. Ik vraag je niet bevelen, maar als u wilt, kunt u sturen. Omdat de Israëlieten waren gekomen [naar Mozes] was gekomen en zei: "Laat ons mensen voor u uit sturen," zoals het zegt: "Ieder van jullie voor mij uit." (Deut. 1:22), Mozes hield raad met de Sjechiena. Hij [God] zei: "Ik vertelde hen dat het goed is, want het zegt: 'Ik zal ulieden uitleiden uit de verdrukking van Egypte ...' (Ex. 3:17). Door hun levens! Nu zal ik hen de kans geven te dwalen door de woorden van de spionnen, zodat ze het niet zullen erven." - [Midrasj Tanchoema 5].

Stuur voor jezelf mannen: Waarom is het gedeelte over de spionnen afgewisseld met het gedeelte over Miriam? Omdat ze werd gestraft werden op het gebied van laster [lasjon Hara], voor het spreken tegen haar broer, en deze slechte mensen waren getuige, maar hebben hun les niet geleerd. - [Midrasj Tanchoema Sjelach 8].

Omdat zij gestraft werd vanwege de lastertaal die ze gesproken had over haar broer Mosje. Deze slechte verspieders zagen dit en hebben daar geen les uit geleerd”.

De lasjon hara (laster) van de meragliem, de verspieders was zwaar omdat hun straf zwaar was: ze moesten een jaar `brommen' in de woestijn tegenover iedere dag dat ze het Heilige Land verspied hadden. Alle mensen tussen de 20 en 60 zouden in de woestijn sterven en Israël nooit zien.

Mirjam en Aharon die zeer subtiel `kwaad' over Mosjé spraken, kregen ook direct zware verwijten naar hun hoofd geslingerd: “Waarom zijn jullie niet bang geweest om te spreken over Mijn dienaar Mosje?...In heel Mijn huis is hij trouw en geloofwaardig” (12: 7-8).

Wat Hasjem bedoelde te zeggen is hoe Mirjam en Aharon Mosjé zo verkeerd konden inschatten en dat zij – zij het zeer subtiel – hem toch niet voldoende waardeerden. Als Mirjam en Aharon hem voldoende op waarde hadden geschat, hadden ze geen woord kwaad over Mosjé kunnen denken, laat staan spreken. Maar dat was nu het gebrek: ze waardeerden Mosjé net iets te weinig en hadden te weinig oog voor zijn uitzonderlijk grote kwaliteiten.

Voetnoten:

- **Midrasj** (Hebreeuws: מדרש; "onderzoek" of "uitleg", meervoud midrasjim) is een Hebreeuws woord dat op de methode van exegese van Bijbelse teksten duidt. Midrasj kan ook verwijzen naar een compilatie van lessen, in de vorm van commentaar over de Tora (Tanach).
- De **Talmoed** en andere Rabbijnse bronnen.

Is het roddelen van de verspieders wel te vergelijken met het 'roddelen' van Mirjam? De verspieders praatten over een stuk land maar Mirjam sprak over de man van G'd, de grootste profeet die we ooit gekend hebben. Mirjam en Aharon spraken kwaad over de vrouw uit het land Koesj, die met Mosje getrouwd was. Volgens de eenvoudige uitleg was zij zwart. Rasjie vermeldt dat Mirjam voor haar kwaadsprekerij gestraft werd met melaatsheid die wit is als sneeuw (Num. 12:10). De zwarte vrouw van Mosje leek zwart aan de buitenkant maar was puur aan de binnenkant. Bij Mirjam ging het even mis. Ze werd even wat onzuiver van binnen, zij het zeer subtiel.

De verspieders leden aan hetzelfde euvel. Zij konden de grootse kwaliteiten van Erets Jisraeel onvoldoende op waarde schatten. Zij meenden, dat Israel een 'land was dat zijn inwoners verteert' (Num. 13: 32). De slechte verspieders zagen alleen de negatieve kanten van Erets Jisraeel en konden – ondanks het voorbeeld van Mirjam – van haar geen les leren. Waarschijnlijk keken zij voornamelijk naar de buitenkant van de dingen.

We kunnen hieruit leren dat we niet naar het uiterlijk moeten oordelen. We moeten de zaken dieper bekijken. Wat er aan de oppervlakte slecht uitziet kan geweldig goed van binnen zijn. De verspieders keken alleen naar de buitenkant van het land. Mosje vroeg hen om het land te bekijken en de steden waar de inwoners van het land in woonden, of ze open of versterkt waren. Mosje gaf hen een teken. Als zij in open steden leven, zijn ze sterk. Maar als ze in ommuurde steden leven zijn zij zwak. Het is precies het omgekeerde van wat wij zouden denken: een vesting ziet er moeilijk te veroveren uit.

Maar Mosjé wilde de verspieders duidelijk maken, dat zij niet alleen op het uiterlijk moesten afgaan. De verspieders zondigden en keken alleen naar de buitenkant. Zij kwamen met uiterlijke beschrijvingen thuis: "De steden zijn ontzettend stevig versterkt" (Num. 13:28). Ze zijn sterk omdat ze in sterke steden wonen. De verspieders maakten één grote fout. Ze konden niet door de oppervlakte heen prikken.

Hoe komen we aan dit psychologische inzicht?

Het wordt duidelijk uit Num. 13:18: "U zult het land in ogeschouw nemen wat het is en het volk wat er in woont. Of het sterk is of zwak, of het weinig is of veel." 'Of het sterk is of zwak': Mosje gaf de verspieders een teken mee: als ze in open steden wonen, zijn ze sterk omdat ze op hun kracht vertrouwen. Maar als ze in versterkte steden wonen, zijn zij zwak.

Bij alle tegenstellingen die de Tora vermeldt (of het weinig is of veel, of het goed is of slecht, of men in open of gesloten steden woont, of het vet is of mager, of er bomen staan of niet) staat er altijd het woordje 'of', behalve bij: of het sterk is of zwak. Daar staat het woordje 'of' niet (hoewel wij dat wel zodanig vertaald hebben). Er staat in feite: dat het sterk is, dat het zwak is. Wat wij normaliter zouden vertalen als: Is het sterk? Is het zwak?

Maar in feite kan je dit lezen als: de sterke, dat is de zwakke. En dat betekent dat alles wat er sterk uitziet uiteindelijk een teken is van zwakte. Dit was het teken wat Mosjé hen gaf. Prik door die oppervlakteschijn heen.

Ongetwijfeld waren de waarnemingen van de spionnen juist. Er waren natuurlijk grote mensen aanwezig. Maar dit betekent niet dat G'd niet kan ingrijpen. De verspieders waren verblind door de beperkingen van het zichtbare universum.

Maar ze hadden bij de Uittocht en in de woestijn de bovennatuurlijke kracht van het G'ddelijke ervaren. En dat maakte het grote verschil.

De sod in het verhaal?

Deze Parasja staat stil bij het uitsturen van de twaalf spionnen die naar Eretz Jisrael gingen, om een juist strategisch oordeel te geven, om het land in te gaan nemen.

Om parashat Sjelach Lecha te gaan begrijpen moeten we eerst even terugkijken naar de afgelopen parasha. In parashat BeHa'alotcha lezen o.a. over het verhaal Mirjam de zus van Mosjé, die melaats werd door **lasjon Hara** (laster) tegen haar broer (zie **Numeri 12:10-16**).

Volgens Rasjje is parashat Sjelach lecha een één opvolgend van gebeurtenissen, waarop het hoogtepunt komt in parashat Korach.

Wat is de waarschuwing achter deze verhalen?

Wat leren wij hier persoonlijk van? Lasjon Hara (laster, roddel) begint klein en eindigt groot! Het was een test voor de leiders van de stammen of ze persoonlijk zelf Hasjem serieus namen.

Voor wie moest Mosjé zenden? antwoord: voor zichzelf! Waarom? Mosjé zelf wist dat de belofde was gegeven viertig jaar terug!

Sjemot/Exodus 3:17: "En ik zei: 'Ik zal ulieden leiden uit de verdrukking van Egypte, het land van de Kanaänieten (**eretz Kena'ani**), Hethieten, Amorieten, Perizzieten, Hivvites, en de Jebusieten, een land van melk en honing (Israel)."

Deze erfenis heeft Mosjé persoonlijk doorgegeven aan geheel Jisra'el. Zij hebben dit allemaal gehoord aan de berg Horeb toen Hasjem Zijn liefdesbrief = Tora openbaarde. Op het feest Sjawoe'ot/Pinksteren werd dit bekroond.

Het is namelijk zo wie de belofde = de Tora accepteerd. accepteerd het gehele pakket. Wie het geloof van Avraham avinoe heeft weet met de verwachting van **Masjiach kodesj barachoe** "De heilige gezegend is Hij" automastich de belofde van de inname van het land Jisrael behoort. zie **Bereesjiet 12:1** en **Hebreeën 11:8**

De twaalf leiders

Terug naar de tekst. Bedenk goed in het Hebreeuws wat hier voor twaalf leiders staat is het Hebreeuwse woord Nasi. Dit betekent o.a. kapitein, leider, gouverneur, prins, heerser. Dit waren dus niet zomaar mensen. Zie **Bemidbar/Numeri 13:1**

Deze twaalf leiders waren niet zomaar mensen, het waren leiders met een militaire achtergrond. Zij moesten kijken hoe zij het land op strategische manier het land Israel moesten gaan innemen. Nu kende ook zeker zij de belofde van het land van melk en honing en toch was hun oordeel anders dan het oordeel van Joshua en Kelev?

Vele Rabbijnse commentaren wijzen erop dat in dit verhaal Mosjé wist in welke staat deze mannen waren en dat er afval zou komen. Toch zond Hij hun weg en bad dat Adonai de rechtvaardige onder hun zal zichtbaar maken.

De oorspronkelijke naam Jehosjoea was eigenlijk Hosea,

Bemidbar 13:16 "Dit zijn de **Sjemot** (namen) der mannen, die Mosje uitzond om het land te spioneren; en Mosjé noemde Hosea ben Noen (zoon van Nun), Joshua.[Zie **Zacharia 6: 11-12** op de persoonlijke naam van de Messias in de profetie]."

commentaar van Rasjie: "En Mozes noemde Hosea, ... ". Moge God je te redden van de raad van de spionnen" Hij bad voor zijn rekening, [. De naam **יהושע** is een samengestelde vorm van **יְהוָה יִשְׁעָה**, Moge God je te redden] - **[Talmoed Sota 34b]. "**

Adonai is nooit wat kwijt!

Terwijl Avraham, Sara en Joseef (**Psalm 81: 6**) ontvingen de letter Hee tot hun namen, Jehosjoea ontving de letter Jod. Deze letter Jod is op een hoger niveau dan de letter Hee. Op basis van het Hebreeuws van **Genesis 2: 4**, wordt er gezegd dat Hasjem creëerde deze wereld met de letter Hei, en de wereld kwam met de letter Jod. Echter, wetende dat geen enkele letter in de Tora kan worden gecreëerd of vernietigd.

Waar kwam deze letter Jod vandaan?

Volgens de Talmoed, kwam het van Sara: "De [enkele] Jod die ik van Sarai verwijderd heb. Voortdurend uitroep [in protest] gedurende voor vele jaren tot Yehoshua kwam en Ik toevoegde de Jod aan zijn naam, zoals er geschreven staat:" En Mosjé noemde Hosea, de zoon van Nun, Jozua. "- **Talmoed Sanhedrin 107a**

R 'Ovadia ben Ja'akov Sforno (c 1475 -. 1550) commentaar: "(het vers) verklaart dat hij in zijn stam bekend stond als een man van kracht met de naam Hosea (**הושע**). (Nu) de (reden) hij genoemd wordt Joshua (**יהושע**) is omdat Mosjé onze leraar hem noemde als een (teken) van de eer, en ook voor hem bad, dat hij gered zou worden (van de plot van de spionnen). Omdat hij anderen zou moeten redden."- **Sforno, parasjat Shelach, Mesorah Publishing Ltd., pag. 709**

De twee Tzadik'iem

De twee rechtvaardige waren Kelev ben Jepphunne uit de stam Juda en Jehosjoea ben Noen uit de stam Efraïm. toeval? In Jodendom kent men de Masjiach ben David = stam Juda en de Masjiach ben Josef= stam Efraïm. Samen vormen ze de persoonlijkheid van Masjiach.Zijn werk,missie, Zijn reputatie enz.

De bijzondere volgorde van de namen spionnen

Rabbijnen zien een protroon dat tussen deze twee rechtvaardige de stam Issachar staat:

stam Juda, Kalev ben Jepphunne. = **Juda Masjiach ben David**

stam Issachar, Jigal ben Joseef. = **Jigal = "Hij verlost," verlosser ben Joseef**

stam Efraïm, Hoshea ben Noen = **Masjiach Ben Joseef = Efraïm**

zie **Bemidbar 13:6-8**

Wat is de getalwaarde van de letter jod?

De getalwaarde van de letter jod is 10. Het is niks voor niets, dat Adonai in actie kwam, toen de 10 mannen afvielen. Hij voegde iets toe om Jisra'el als hoop als nog viertig jaar later in veilig in Eretz Jisra'el te brengen.

Door hun afval worden hun talenten gegeven aan Jehosjoea, doormiddel van Hasjems eerste letter de jod aan zijn naam (Jehosjoea) toe te voegen. Komt dit concept in een verhaalvorm ons bekend voor in de Brit Ha-Chadasha?

Een mashal = (parafraze) door Jesjoea op een bestaande parasha: "Het verhaal gaat over een werkgever die naar het buitenland ging en hij vraagt drie van zijn knechten om zijn zaak waar te nemen en zijn geld zo lang te beheren. Aan de eerste knecht geeft hij vijf talenten, aan de tweede geeft hij er twee en aan de derde één. Daarna vertrekt hij en gaan de knechten aan de slag.

Na een lange tijd komt de werkgever terug. Hij roept zijn knechten bij elkaar om te horen wat ze met het geld hebben gedaan dat hij hun heeft gegeven. De eerste heeft het geld geïnvesteerd en van zijn vijf talenten er tien gemaakt. De werkgever prijst en beloont de knecht. De tweede heeft eveneens het geld geïnvesteerd en van zijn twee talenten er vier gemaakt. De werkgever prijst en beloont hem eveneens. De derde heeft zijn geld begraven, omdat hij bang was dat hij het anders kwijt zou raken en hiervoor gestraft zou worden. Hij graaft de munt direct op en geeft het terug. De werkgever zegt hem dat hij een slechte, luie knecht is. Vervolgens geeft hij zijn deel aan degene die al tien talenten heeft. Want aan een ieder, die heeft, zal gegeven worden en hij zal overvloedig hebben. Maar wie niet heeft, ook wat hij heeft, zal hem ontnomen worden. En werpt de luie knecht uit in de buitenste duisternis. Daar zal het geween zijn en het tandengeknars." - **Mattai/ Mattheüs 25:14-30**

Een variant van deze gelijkenis is te vinden in Lucas 19:11:27

Commentaar van de Rabbijnen: Wat met deze **mashal** goed naar voren komt: wie zijn talenten goed gebruik maakt van het geen hij heeft, dat hij verantwoordelijkheid durft te nemen, zodat hij er nog meer bij zou krijgen. Maar wie er niks mee doet en van zijn verantwoordelijkheid wegloopt, die zal zelfs de kleinste verantwoordelijkheid moeten worden afgenomen en gegeven aan de grootste.

Wat is de werkelijke zonde van deze 10 spionnen?

Ze verwiepen de Tora omdat hun angst voor de reuzen en de versterkte steden groter was, dan de waarheid die Hasjem tot hun gesproken had aan de berg Horeb. Omdat ze Hem niet serieus namen verwiepen ze de belofde van het land inclusief daarmee de belofde van de komende Masjiach. Ze brachten schade aan Zijn Naam, Zijn persoonlijkheid, Zijn werk, Zijn reputatie enz.

Voetnoten:

- Een **parafraze** is een formulering van een zin of tekst in andere woorden. Een weergave (ter verduidelijking van een bestaande tekst of onderwerp).
- Een **mashal**, zoals parabellen, raadsels, allegorieën. Het woord mashal was afgeleid van een wortel die 'heersen' betekende, en dus werd een spreekwoord opgevat als een gezaghebbend woord. De meest gebruikelijke vorm van deze wijze uitspraken, die bedoeld waren voor mondelinge instructie.

Op welke dag werd het verkeerde oordeel uitgebracht door de 10 spionnen?

Het rapport werd uitgebracht op **Tisja be Av** (de negende van de maand Av).

Zie bron **Talmoed Ta'aniet IV 6b**

Tisja be'Av (Hebreeuws: **תשעה באב** – de negende av), is de nationale rouwdag om het verlies van beide Tempels. In sjoel wordt er uit de Profeten het visioen van Jesaja voorgelezen als haftara, waarin Jesaja Israels zonden vlak voor de verwoesting van de Eerste Tempel beschrijft. Onze generatie leeft echter in de nasleep van de verwoesting van de Tweede Tempel. De eerste ballingschap duurde slechts 70 jaar, het huidige galoet inmiddels bijna 2000 jaar.

Oorlog

De Romein Pompejus had 133 jaar eerder het Joodse land veroverd. Judea werd toen een Romeinse provincie. De toestand in Judea zou gunstig hebben kunnen zijn, zelfs nadat het Joodse land een vazalstaat van Rome geworden was. De Romeinen stonden de Joden een grote mate van zelfstandigheid toe door hun politiek om zich zo weinig mogelijk te bemoeien met de interne aangelegenheden van de overwonnen provincies. De Romeinen werden echter wreder in hun politiek.

De vernederingen, waaraan de Joden onder de Romeinse procura-toren blootstonden, provoceeden met name de Zeloten steeds meer. De Zeloten waren de 'haviken' uit die tijd en predikten de opstand tegen de Romeinse bezet-ter.

De Talmoed (B.T. Joma 9b) legt echter de vinger op de zere plek: "We weten dat de Joden in de periode van de Tweede Tempel de Tora bestudeerden, de geboden naleefden en ook op het intermenselijk vlak de naasten-liefde beoefenden. Waarom werd de Tempel dan toch verwoest? Omdat ze on-danks alles haatdragend waren. In de periode van de Eerste Tempel zondigden de Joden openlijk, zodat hen ook het einde van hun diaspora in Babylonië geopen-baard werd. De onverdraagzaamheid uit de Tweede-Tempelperiode zat onder-huids, kwam niet naar buiten – in het openbaar leek men vriendelijk voor elkaar – zodat ook het einde van het tweede galoet verborgen bleef".

In iedere generatie wezen de **Chagamiem** (onze wijze geleerden) ons op het feit, dat de tweede Tempel verwoest werd vanwege de onderlinge haat en onverdraagzaamheid, die het Joodse volk verdeeld hield. Zodra deze negatieve gevoelens ophouden, zal de Tempel herbouwd worden.

Tot heden is dit een rouwdag in Israël waar men niet trouwt. Dit allemaal omdat er vele gebeurtenissen op deze vrezelijke dag zijn gebeurt: de verwoesting van de de Eerste Joodse Tempel (in 587 v.d.g.j. door de Babyloniërs) als de Tweede Joodse Tempel (in 70 n.d.g.j. door de Romeinen) verwoest.

Ook hebben in de loop van de Joodse geschiedenis zich nog andere rampen meegemaakt op deze dag of omtrent deze dag voorgedaan, waardoor is Tisja be Av dé rouwdag in het jodendom geworden.

Daaronder vallen de moordpartijen die de kruisvaarders aanrichtten in de Joodse gemeenschappen langs de Rijn in Duitsland, de verdrijving in 1492 van de Joden uit Spanje, en de Sjoa (Holocaust) enz.

De connectie tussen de 12 talmidiem van Jeshua en de twaalf spionnen!

De 12 spionnen moesten als geheel **jesroen** (eenheid) het land innemen, hierin faalde ze! De **talmidiem** (leerlingen) van Jesjoea daarintegen niet. Ze hebben juist gedaan waar het allemaal mee begon. zie **Bereesjiet 12:1** parashat Lech Lecha. Zij zijn erin geheel geslaagd! Toe hun toedoen zijn wij vandaag nog aanwezig. en kan Masjich in onze dagen emes Hasjem terugkeren.

Hand 1:8 "Maar u zult **ko'ach** (kracht) ontvangen, wanneer de **Roeach Ha-Kodesj** over u komen, en u allen zullen **HaEdoet** (de getuige) van Mij zijn, in Jerushalajim, en in heel Jehoeda en **Sjomron** (Samaria) en zover als **ad ketze Ha'aretz** (einde van de wereld)."

Haftra: Jehosjoea hoofdstuk 2

"Gaan jullie op weg, bekijkt het land en Jericho". Jericho was de eerste stad, die zou worden aangevallen, maar waarom wilde Jehosjoea zo graag weten wat de inwoners van Kena'an over de Bnee Jisraeel dachten? Jehosjoea was constant bang, dat G'ds belofte van een bovennatuurlijke overwinning niet vervuld zou worden wanneer de Bnee Jisraeel zouden zondigen. Mosjé leefde niet meer en zijn persoonlijke verdiensten beschermden het volk niet meer. De plaats van waaruit de twee spionnen Pinchas en Kaleev gestuurd werden, was Sjittiem, waar de Bnee Jisraeel zwaar gezondigd hadden met Moabitische dames en de afgod Ba'al Peor hadden gediend. Waren deze zonden al vergeven? Jehosjoea zocht een Hemels teken en meende, dat, wanneer de inwoners van Kena'an bang zouden zijn voor de Bnee Jisraeel, dit een teken zou zijn dat G'd nog steeds met de Joden was.

Rachav, de herbergierster, sprak tot Kaleev en Pinchas: "Ik weet, dat G'd u dit land gegeven heeft, en dat de schrik voor jullie op ons gevallen is, en dat al de inwoners van dit land voor jullie gesmolten zijn". Jehosjoea wist door deze mededeling genoeg en voelde zich gesterkt in zijn opdracht Israel te veroveren.

Van wie kwam het idee om spionnen te sturen? Niet zozeer van Jehosjoea maar van Hasjeem. G'd wilde de zuivere ziel van Rachav redden. Rachav wilde al heel lang Joods worden maar had geen contact met de Bnee Jisraeel. Rachav verstopte de spionnen op haar dak en werd met haar hele familie gered. Ze bekeerde zich en trouwde later met Jehosjoea.

Durfde Jehosjoea het aan om Pinchas en Kaleev er op uit te sturen? Was hij niet bang voor een herhaling van het eerdere debacle van Mosje's verspieters? Jehosjoea liet deze twee grote Tsaddikiem, die hun sporen verdiend hadden, op een geheime missie Israel onderzoeken. Niemand wist van hun missie omdat juist het publieke karakter van Mosje's missie had bijgedragen aan het fiasco van de twaalf verspieters. Pinchas had voor G'ds eer gestreden in Sjittiem en Kaleevs loyaliteit stond buiten kijf. Hij was tachtig toen hij deze spionagemissie aanvaardde.

Jehosjoea wilde niet weten hoe het land er uit zag maar probeerde er achter te komen hoe de bevolking van Kena'an dacht over de Bnee Jisraeel. Bovendien was de missie van Pinchas en Kaleev kort en beperkt. Alleen Jericho en omstreken zouden worden bespionneerd. Jehosjoea had er dus alle vertrouwen in, dat het deze keer niet mis zou gaan.

Verspieders-tsitsiet

Niet voor niets eindigt de trieste episode van de verspieders met de parsja, de afdeling van de tsitsiet. Daarin wordt gewaarschuwd noch het hart noch de ogen te volgen. De fout van de verspieders wordt op veel verschillende manieren uitgelegd. Sommige **Chagamiem** (wijsgeren) zien het als een gebrek in emoena, G'dsvertrouwen. Anderen stellen, dat de verspieders bang waren onder de nieuwe leider Jehosjoe'a hun aanstelling als stamvorsten te verliezen.

Uiterlijke schijn

We kunnen het ook anders bekijken. De verspieders volgden de schijn van hun ogen maar waren niet in staat dieper te kijken naar de achterliggende oorzaken.

En toen stierven de mannen, die lasterlijke taal hadden uitgebracht over het Land met een plaag voor Hasjem (Num. 14:37).

Rasjie legt hier uit dat zij gestorven zijn door die dood die voor hen gepast was als straf met gelijke maat: "Zij hadden gezondigd door spraak en nu werd hun tong heel lang. Zo lang dat hij tot hun navel reikte. Wormen kwamen uit hun tong en gingen hun buik in. Daarom wordt er gezegd door de sterfte en niet door een sterfte. De bedoeling van voor Hasjem is dat het een straf was die voor hen gepast was volgens de eigenschappen van Hasjem die met gelijke maten meet en vergeldt". Rasjie komt tot deze laatste verklaring omdat er in de Tora staat de plaag, een plaag waar wij bekend mee zijn. Dit is echter moeilijk te begrijpen omdat er hiervoor geen vermelding was van een plaag.

De **Maharal van Praag** legt in zijn Goer Arjee uit dat de tong hier gekozen werd als straf vanwege de lasjon hara die gesproken werd over Israël. De wormen symboliseren het proces van langzame vernietiging omdat zij een vrucht langzaam opeten. De navel is het eerste lichaamsdeel van de mens. Onze Wijzen zeggen in Sota 25b dat de mens vanuit de navel geschapen wordt en het hele lichaam daaromheen wordt gebouwd. De tong, ons spraakvermogen, werd het laatste geschapen. De navel was het eerste en de tong was het laatste. **Lasjon hara** (laster, roddel) is een negatieve kracht die de hele mens vernietigt, van zijn navel tot zijn tong. De wormen gingen van de tong naar de navel en laten zien hoe de mens langzaam kapot wordt gemaakt door lasjon hara. Dit is vergelding met gelijke maat.

Tot slot

Toen Mosjé de letter jod toevoegde aan de naam van Hosea om naar Jehosjoea, openbaarde de naam van degene, die de verlossing zou en gaat voltooien, waardoor Israël het land zal beërven.

Zoals Jehosjoea werd 'Jesjoea', zo zal de Masjiach Ben Joseef de naam "Jesjeoa", zoals men zegt: "Je zult zijn naam Jesjoea noemen, want hij is het die zijn volk zal redden van hun zonden." - Mattai/Mattheüs 1:21

שבת שלום - Sjabbat Sjalom,

David Prins

"Elke daad van het begin van de Verlossing moet in overeenstemming zijn met het vers "Wandel bescheiden met uw God", zoals geopenbaard in de woorden, "plaats het in de oren van Jozua, "die in de lijn van de lijn van de Masjiach Ben Joseef was." - Kol Hator 1:14, vertaald door R 'Yechiel Bar Lev en K. Skaist